

2. *Адамъ и Ева и всичкы-ты имъ чада
подиръ тѣхъ станжли грѣшници.*

Рим. 5; 12 — 19.

П. Адамъ и Ева, като съгрѣшихъ изгуби-
хъ ли правдинъ-тѣ си, и станжхъ ли грѣ-
шни предъ Бога?

От. Изгубихъ и станжхъ.

П. преди да съгрѣшатъ тѣ были ствършен-
но святи, и сърдца-та имъ были добры, но
като съгрѣшихъ каквы станжхъ сърдца-та
имъ?

От. Станжхъ лоши.

П. Като станжъ такава измѣненіе, какъ ся
отнесе Богъ съ тѣхъ?

От. Почете ги за недостойны на присѣт-
ствіе-то си и любовь-тѣ си, и ся отдалечи
отъ тѣхъ.

П. Чія была вина-та та изгубихъ святость-
тѣ си, блаженство-то си и своего Бога?

От. Тѣхна.

П. Всичкы-ты имъ чада паднжхъ ли заедно
съ тѣхъ?

От. Паднжхъ. “ Въ Адама всичкы-ты у-
мирать.” 1 Кор. 15; 22. “ Съ прегрѣшеніе
то на єдного, мнозина умрѣхъ.” Рим. 5; 15.

П. Съ добро ли сърдце дохождаме въ
свѣтъ-тѣ, каквото ималъ нашъ прародитель
Адамъ преди да падне той, или съ лошо,
каквото ималъ той подиръ паденіе-то си?